

40 Aar — begynder at give Udbytte, og dette forklarer, at Statskovenene endnu ikke kunne give et i Forhold til hele Skovarealet rimeligt Udbytte. Naar man derimod vil tage saadanne Skove for sig, hvor der ikke i betydelig Grad er Forhold tilstede af den Art, som jeg her har nævnt, vil man se, at der kommer et langt bedre Forhold ud med Hensyn til Indtægten af hver Tonde Land Skov end den, som det ærede Medlem nævnte. Med Hensyn til Jægersborg Dyrehave vil jeg ønske, at det ærede Medlem for Odense Amts 5te Valgkreds (H. M. Petersen) for det Første vilde se efter i vort Regnskab, thi jeg er overbevist om, at han da i det Mindste for en Del vilde tage de Ord tilbage, som han brugte, nemlig at den bestyres saa økonomisk som muligt, der iagttages nemlig en meget stor Økonomi i de Udgifter, som afholdes til Jægersborg Dyrehave. Naar det ærede Medlem dernæst kritiserede dens Administration og navnlig beraabte sig paa sit eget Dies Vidnesbyrd, vil jeg ønske, at det ærede Medlem, naar han næste Gang gaar ud i Dyrehaven, vil se sig om paa de Steder, hvor der gjøres, hvad der maa gjøres i en saadan Park eller Dyrehave, naar man vil holde den vedlige som Skov. Man maa nemlig betragte de indbegnede Steder, ikke de smaa Runddele, som ligge omkring Gremittagen, og som det ærede Medlem forresten roste, thi disse have ikke Meget at betyde, men derimod de Delé af Dyrehaven, som kaldes Fortunens Indelukke, som udgjør en meget stor Strækning, og man vil da se, hvad der er gjort for Kulturen der dels for en Tid tilbage, men især i de sidste Aar. Det ærede Medlem vil da kunne se, at der arbeides meget alvorlig paa at faae en mere fordelagtig Drift ud af denne Statsieendom, end Tilfældet tidligere har været. Endelig omtalte et æret Medlem (Kosbø) Skovbetjentene, og det gjorde mig ondt, at det ærede Medlem i sit Foredrag slet ikke omtalte, at der netop i Finanslovsforslaget er gjort Forslag til en rigtignok tarvelig, men dog altid nogen Forbedring i Skovbetjentenes Stilling, og hvad det Dvrigt og navnlig Arbejdslønnen, som det ærede Medlem omtalte, angaar, da er det

netop Gjenstand for min meget alvorlige Under søgelse.

Jeg kommer nu til Spørgsmaalet om Bortforpagtning af Østersfiskeriet, mod hvilken et æret Medlem (Scavenius) her har fremsat Anse. Jeg vedkjender mig fuldstændig, hvad jeg har gjort i denne Sag, og navnlig, at jeg har ladet mig nøie med en noget mindre Forpagtningsafgift end den, jeg maasse vilde have kunnet faae ud af denne Domæne, fordi jeg har anset det for at være af Vigtighed, at denne Forpagtning forblev hos et indenlandsk Selskab. Jeg har havt en Ængstelse for, at den skulde gaa over til et udenlandsk Selskab, og denne Ængstelse blev vaft hos mig dels ved den Forsærdelse — kan jeg gjerne sige —, som greb Befolkningen paa Stedet, da den fik at vide, at der var Udsigt til noget Saadant, og dels tillige ved andre Hensyn, der for Statskassen kunde blive af høieste Vigtighed. Hvis det høie Thing finder, at man ved Bortforpagtningen af et saa vigtigt Regale kun skal se hen til, paa hvilken Maade man kan faae de fleste Penge ud deraf, saa har jeg handlet urigtig, men vil man derimod finde det rigtigt, at der tages et baade for Staten og for den paagjældende Ægns Befolkning saa vigtigt Hensyn som dette, tror jeg, at jeg har gjort Ret. Naar det ærede Medlem mente, at Hensigten dog skulde være forseilet, efterdi et udenlandsk Selskab havde faaet en Part i Foretagendet, saa tror jeg, at det ærede Medlem er ganske urigtig underrettet. Efter Alt, hvad jeg har kunnet erfare, drives Foretagendet udelukkende for det indenlandske Selskabs Regning, og det Forhold, hvori dette er kommet til et udenlandsk Selskab, vedrører kun Affættningen, og med Hensyn til denne kan jeg kun sige, at jeg ønsker saa megen Forbindelse som muligt med Udlandet, thi dette kan ikke være Andet end fordelagtigt, hvorimod jeg med Hensyn til Fiskeriets Drift og Alt, hvad dermed slaar i Forbindelse, ganske vist ønsker, at det maa være i Hænderne paa indenlandsk Folk. Naar jeg har foreslaaet, at der skulde etableres en Kontrol med Østersfiskeriet, saa har et æret Medlem af Udvalget (Th. Nielsen), til hvem